

slutning, og jeg vil derom kun i Korthed sige, at jeg selvfølgelig ogsaa her i Aar vil slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne dels fra min Gruppes Ordfører, dels fra helt anden Side, socialdemokratisk, om Statens Forhold til dansk Arbejde, til Lokomotivbygning, til en meget bekendt Anskaffelse i Jernindustrien. Paa de Omraader er det en Selvfølge, at jeg kunde ønske at støtte de Udtalelser, der ere fremkomne, og, — som jeg har gjort de foregaaende Aar, — støtte dem ikke mindre varmt, fordi den, der lagde for med dem, er Socialdemokratiets Ordfører. Jeg gentager, hvad jeg sagde ved Finanslovens første Behandling i Fjor, at det er mig en særlig Fornøjelse, at det er de Herrer, som støtte dette Krav paa Varetagelse af det nationale Arbejdes Interesse.

Jeg skal indskrænke mig til disse enkelte særlige Bemærkninger og vil saa komme ind paa det, som det er min Hovedhensigt at tale om, nemlig det finansielle Spørgsmaal i sine Hovedtræk. Det er det vigtigste Spørgsmaal for Tiden, og det kræver — deri er jeg enig med de forskellige Talere, ogsaa med det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) — i Virkeligheden ikke alene kraftig, men ogsaa hurtig Handling. Det kan ikke, forekommer det mig, være forsvarligt at udsætte denne Sag til senere, og hvis Regeringen ikke møder med Handling og et Handlingsprogram, vil den udsætte sig for, at de Chancer i den offentlige Mening, den maatte have til at udrette noget, let blive forspildte. Jeg tror, det er ganske nødvendigt at tage fat paa denne Sag.

I den Tale, den højtærede Finansminister holdt forleden, var der egentlig to forskellige Strømninger. I et vist Afsnit af denne Tale tog Ministeren i kraftige Ord fast paa Situationen, manede dens Alvor frem og sagde, at det var nødvendigt at raade Bod paa de uheldige Forhold, som foreligge. I den anden Del af sin Tale syntes Ministeren at anstrenge sig for at paavise, at det dog ikke er saa slemt, som det ser ud til, og paaviste de forskellige Forhold, som skulde bevirke, at vi ikke skulde se for mørkt paa Situationen. Dette sidste forstaar jeg, hvis det er til Udlandet, at disse Bemærkninger have været adresserede. Jeg tror for Resten, det ikke nytter stort. Men det vil være uheldigt, hvis disse Bemærkninger, som skulde svække Følelsen af Situationens Alvor, gjorde ret meget Indtryk paa os selv. Det gaar ikke an at svække

den, og de Bemærkninger, jeg her taler om, være i det hele neppe rigtige. Et Par af dem vil jeg sætte Fingeren paa og udtale en stærk Tvivl om deres Tilforladelighed. Den ene er den, hvor Finansministeren sammenlignede Skattebyrden hos os med Skattebyrden andetsteds. Ministeren sagde, at hos os er efter Oplysninger fra Statistisk Bureau Skattebyrden til Stat og Kommune 10 pCt., i Tyskland og England er den 12 pCt., i Frankrig 16 pCt., og deri søgte han nogen Trøst. Jeg tror nu ikke, det er berettiget at søge Trøst deri.

For det første vil jeg gøre opmærksom paa, at der har været en ganske overordentlig stærk Vækst i Skattebyrden her i Landet. Statistisk Bureau, som Ministeren paaberaabte sig, begyndte i Fjor at udgive et lille Blad, som hedder „Statistiske Efterretninger“, og som vi ogsaa faa her i Rigsdagen. I dettes Nr. 2 fandtes netop en Oversigt over Skattebyrden her i Landet, hvori der oplystes noget om, hvor stærkt den er stegen. Der blev behandlet to Perioder. Den ene var Femaaaret fra 1890—91 til 1894—95, og det blev oplyst, at i dette Femaar var den gennemsnitlige aarlige Skattebyrde 78 Mill. Kr. Derimod i de to Aar 1905—06 og 1906—07 var Skattebyrden stegen til gennemsnitlig 122 Mill. Kr., og Statistisk Bureau gjorde opmærksom paa, at det er en Stigning i Skattebyrden paa 57 pCt. Naar man nu betænker, at i en Periode som den, her er Tale om — en Periode paa 13 til 14 Aar —, er Befolkningen her i Landet kun vokset med 16 til 18 pCt., er det en skrækkindjagende Vækst i Skattebyrden, naar den er vokset med 57 pCt., altsaa $3\frac{1}{2}$ Gange saa stærkt som Befolkningen. Men jeg skal tillige gøre opmærksom paa, at Skattebyrden i det sidstnævnte Aar af Statistisk Bureau er beregnet til godt 12 pCt. og ikke til 10 pCt., som Ministeren sagde forleden. Det udelukker ikke, at Ministeren har Ret, hvad jeg maa gaa ud fra, han har. Han har altsaa senere Meddelelser, som have foranlediget Statistisk Bureau til at sætte Skattebyrden ned til et lavere Tal. Det kunde interessere mig meget at se, hvorpaa en saadan Nedsættelse maatte være baseret, for det er altsaa ikke længere end et Aar siden, at Statistisk Bureau beregnede Skattebyrden til 122 Mill. Kr. af de 1,000 Mill. Kr. i det hele, altsaa 12,2 pCt., godt 12 pCt.

Skulde det være rigtigt med de 12 pCt., ere vi paa Toppen med kun Frankrig over os, for saa have vi samme Skatte-